

Harmoniosa cridòria

Pseudònim: Ning Nang

I

A l'alba, la Bàrbara embalada
els seus càntics comença a clamar.

La Mònica opugna, en replicar
brava. Troba encara una altra aliada:

perquè avui és data assenyjada
i la Meuca –la campana, és clar–,
en singular i àgil repicar,
també es vol fer sentir a la contrada.

Però emmudeixen totes de seguida
quan la Silvestra brama embravida:
una veu que sona amb força. I molta!

Quan li plau, sols ha de moure fitxa...
gràcies a les cinc tones i mitja
que imposen a tothom qui l'escolta!

II

Enaltida i sempre respectada...
La més antiga del campanar
algun dret bé s'ha hagut de guanyar!
I és ben digna de ser gloriejada!

Però d'humilitat ve envernissada...
I quan és hora de festejar
sumen esforços –sense dubtar–
en brodar una harmonia orquestrada.

Se les sent la jornada sencera!
L'una xerroteja cridanera;
l'altra clamoreja tot seguit.

I s'esgargamellaran, si cal,
en batallades sense final,
brandejant juntes sense despit.